

**ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ**

1959-2009

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

Υπόθεση Σαραντίδου κατά της Ελλάδας

(Προσφυγή υπ'αρ. 2002/07)

Απόφαση

Στρασβούργο 2 Ιουλίου 2009

Η απόφαση αυτή θα γίνει οριστική υπό τους όρους που ορίζονται στο άρθρο 44 § 2 της Σύμβασης. Μπορεί να επέλθουν μερικές αλλαγές στην μορφή.

Στην υπόθεση Σαραντίδου κατά της Ελλάδας

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του ανθρώπου (Πρώτο Τμήμα) που συνεδρίασε με την ακόλουθη σύνθεση:

Κα Nina VAJIC Πρόεδρο

Και τους δικαστές

Κο Χρήστο POZAKH

Κο Khanlar Hajiyeu

Κο Dean Spielman

Sverre Erik Jebens

Κο Giorgio Malinverni

Κο Γεώργιο Νικολάου

Και τον κο André Wampach *Αναπληρωτή Γραμματέα του Τμήματος*

Αφού συσκέφθηκε σε συμβούλιο στις 11 Ιουνίου 2009,

Εξέδωσε την παρούσα απόφαση, που υιοθετήθηκε την ίδια ημερομηνία :

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση εισήχθη με προσφυγή (αρ. 2002/07) που άσκησε στις 21 Δεκεμβρίου 2006 κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας η κα Χριστίνα Σαραντίδου, εφεξής «η προσφεύγουσα» δυνάμει του άρθρου 34 της Σύμβασης προστασίας των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών εφεξής («Η Σύμβαση»).
2. Η προσφεύγουσα εκπροσωπείται από τον κο Π.Μηλιαράκη δικηγόρο Αθηνών. Η ελληνική Κυβέρνηση εφεξής («Η Κυβέρνηση») εκπροσωπείται από τους πληρεξουσίους της κες Ο.Πατσοπούλου, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και Σ. Αλεξανδρίδου Δικαστική Αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.
3. Στις 19 Μαΐου 2008, η Πρόεδρος του Πρώτου Τμήματος αποφάσισε να κοινοποιήσει την αιτίαση σχετικά με την διάρκεια της διαδικασίας στην

Κυβέρνηση. Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 29 § 3 της Σύμβασης, αποφασίστηκε ότι το τμήμα θα αποφαινόταν συγχρόνως επί του παραδεκτού και επί της ουσίας.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

4. Η προσφεύγουσα γεννήθηκε το 1987 και διαμένει στην Αθήνα.
5. Στις 18 Σεπτεμβρίου 2002, δύο εμπορικές εταιρείες κατέθεσαν μήνυση κατά της προσφεύγουσας και άλλων ατόμων, ιδίως για υπεξαίρεση κεφαλαίων πολύ μεγάλης αξίας.
6. Είχαν ήδη κατατεθεί δύο μηνύσεις στις 29 Αυγούστου 2001, από τις ίδιες προσφεύγουσες εταιρείες κατά διαφορετικών προσώπων. Η πρώτη είχε διαβιβασθεί στο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών στις 31 Αυγούστου 2001, η δεύτερη δεν διαβιβάστηκε παρά μόνον στις 20 Φεβρουαρίου 2004. Μετά από την πρώτη φάση ανάκρισης, οι σχετικές με τις εγκλήσεις δικογραφίες καθώς και αυτές που αφορούσαν την προσφεύγουσα διαβιβάστηκαν στην Εισαγγελία.
7. Στις 2 Οκτωβρίου 2002, ο Εισαγγελέας αποφάσισε να διώξει ποινικά την προσφεύγουσα καθώς και δεκατέσσερα άλλα άτομα.
8. Στις 14 Νοεμβρίου 2002, ο ανακριτής ζήτησε την άρση του τραπεζικού απορρήτου σχετικά με τους λογαριασμούς όλων των κατηγορουμένων από το 1988. Στις 25 Νοεμβρίου οι δύο εμπορικές εταιρείες ζήτησαν την παρακατάθεση όλων των λογαριασμών, μετοχών και ακινήτων που ανήκαν στους κατηγορουμένους.
9. Στις 3 Δεκεμβρίου 2002, το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών, διέταξε την άρση του τραπεζικού απορρήτου των λογαριασμών των κατηγορουμένων.
10. Στις 6 Ιουνίου 2005, η δικογραφία υποβλήθηκε στο Δικαστικό Συμβούλιο το οποίο, με το υπ'αρ. 2311/2005 βούλευμά του, απέρριψε μία αίτηση της προσφεύγουσας σχετικά με την ανάκριση, και τροποποίησε μερικές πράξεις της ανάκρισης.

11. Στις 20 Σεπτεμβρίου 2005, η δικογραφία διαβιβάστηκε στον Εισαγγελέα.
12. Στις 7 Φεβρουαρίου 2006, η δικογραφία που αφορούσε το σύνολο των εγκλήσεων διαβιβάστηκε εκ νέου στο Δικαστικό Συμβούλιο με αθωωτική πρόταση του Εισαγγελέα. Με το υπ'αρ. 1814/2006 βούλευμά του, το Δικαστικό Συμβούλιο διέταξε συμπληρωματική ανάκριση.
13. Στις 17 Αυγούστου , η δικογραφία διαβιβάστηκε και πάλι στον Εισαγγελέα και στις 14 Ιανουαρίου 2008, κατατέθηκε στο Δικαστικό Συμβούλιο με αθωωτική πρόταση. Εντούτοις, στις 12 Μαΐου 2008, το Δικαστικό Συμβούλιο επέστρεψε την δικογραφία στον Εισαγγελέα, εν αναμονή της αυτοπρόσωπης εμφάνισης των εκπροσώπων των εταιρειών που κατέθεσαν τις μηνύσεις.
14. Στις 25 Ιουνίου 2008, ο Εισαγγελέας κάλεσε το Δικαστικό Συμβούλιο να απορρίψει την αίτηση αυτοπρόσωπης εμφάνισης .
15. Με το υπ'αρ. 2270/2008 βούλευμά του της 11^{ης} Αυγούστου, το Δικαστικό Συμβούλιο διέταξε και πάλι συμπληρωματική ανάκριση σχετικά με τα αδικήματα **για τα οποία κατηγορείται** προσφεύγουσα.
16. Από την δικογραφία προκύπτει ότι η υπόθεση είναι ακόμα στο στάδιο της ανάκρισης.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

1. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 § 1 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

17. Η προσφεύγουσα διατυπώνει παράπονα για τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων. Ισχυρίζεται παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης, του οποίου το σχετικό μέρος είναι διατυπωμένο ως εξής :

«Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσή του δικαστεί ... εντός λογικής προθεσμίας, υπό δικαστηρίου (...), , το οποίον θα αποφασίσει (...) επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως.»

A. Επί του παραδεκτού

18. Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η αιτίαση αυτή δεν είναι προδήλως αβάσιμη υπό την έννοια του άρθρου 35 § 3 της Σύμβασης. Παρατηρεί επίσης ότι δεν προσκρούει σε κανένα άλλο λόγο απαράδεκτου. Πρέπει λοιπόν να κηρυχθεί παραδεκτή.

B. Επί της ουσίας

19. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι η διαδικασία άρχισε στις 2 Οκτωβρίου 2002 με την κίνηση της ποινικής δίωξης κατά της προσφεύγουσας. Την ημερομηνία της υιοθέτησης της παρούσας απόφασης, η διαδικασία ήταν ακόμα στο στάδιο της ανάκρισης. Η διαδικασία έχει διαρκέσει ήδη πάνω από έξι έτη και οκτώ μήνες.

20. Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η διαδικασία βρίσκεται ακόμη στο στάδιο της ανάκρισης και η προσφεύγουσα – που δεν έχει τεθεί υπό προσωρινή κράτηση-δεν έχει ακόμη παραπεμφθεί στο ακροατήριο. Υποστηρίζει ότι η υπόθεση είναι ιδιαίτερα πολύπλοκη και όλες οι ανακριτικές πράξεις που έγιναν ήταν απαραίτητες για την εξέταση της υπόθεσης, την σύσταση της δικογραφίας και την συγκέντρωση των αποδείξεων. Η μεγάλη οικονομική σημασία της υπόθεσης έκανε απαραίτητο τον έλεγχο της περιουσίας των «κατηγορουμένων», μεταξύ αυτών και της προσφεύγουσας. Για το λόγο αυτό, η δικογραφία έπρεπε να διαβιβάζεται στον Εισαγγελέα σε κάθε στάδιο της έρευνας και να υποβάλλεται στο Δικαστικό Συμβούλιο με πρόταση του Εισαγγελέα προκειμένου να καθοριστεί μία ημερομηνία για την συνέχεια της διαδικασίας.

21. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η διάρκεια της διαδικασίας δεν δικαιολογείται κι αυτό ακόμα περισσότερο επειδή από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι διέπραξε τα αδικήματα για τα οποία κατηγορείται.

22. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο εύλογος χαρακτήρας της διάρκειας μιας διαδικασίας εκτιμάται σύμφωνα με τις συγκεκριμένες περιστάσεις και σε σχέση με τα κριτήρια που έχει θεσπίσει η νομολογία του Δικαστηρίου, δηλαδή τον πολύπλοκο χαρακτήρα της υπόθεσης, την συμπεριφορά του

προσφεύγοντος και των αρμοδίων αρχών (βλ. μεταξύ άλλων, *Pélissier et Sassi c. France* [GC], αρ. 25444/94, §67, CEDH 1999-II).

23. Στην υπόθεση *Vachev c. Bulgarie* (αρ. 42987/98, 8 Ιουλίου 2004, CEDH 2004-VIII), το Δικαστήριο θεώρησε ότι μια διάρκεια πέντε ετών και έξι μηνών για το στάδιο της ανάκρισης μόνο, ακόμα και αν η υπόθεση ήταν αναμφισβήτητα περίπλοκη, δεν ανταποκρινόταν στην απαίτηση για ταχεία απονομή δικαιοσύνης που ορίζεται στο άρθρο 6 § 1 της Σύμβασης.

24. Επομένως, διάρκεια ανάκρισης όπως αυτή που διαπιστώθηκε στην προκειμένη περίπτωση, πλην εξαιρετικών περιστάσεων, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως εύλογη. Όμως, ή Κυβέρνηση δεν πρόβαλε κανένα στοιχείο ικανό να οδηγήσει σε άλλο συμπέρασμα. Το Δικαστήριο σημειώνει ακόμα ότι στο βούλευμά του υπ'αρ. 2270/2008 της 11^{ης} Αυγούστου 2008, το Δικαστικό Συμβούλιο διέταξε εκ νέου συμπληρωματική ανάκριση σχετικά με τα αδικήματα για τα οποία κατηγορείται η προσφεύγουσα.

25. Επομένως, υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 § 1.

II. ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΩΝ

26. Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης παραβίαση των άρθρων 1,3,14,17 της Σύμβασης και το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου υπ'αρ. 1.

27. Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει καμμία διευκρίνιση όσον αφορά στις αιτιάσεις της και δεν διαπιστώνει καμμία παραβίαση των ανωτέρω άρθρων. Επομένως το τμήμα αυτό της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 35 §§ 3 και 4 της Σύμβασης.

III. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

28. Σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 41 της Σύμβασης

«Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση.»

29. Στο έγγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα ζητούσε 1.000.000 ευρώ για ηθική ζημία με τους τόκους από τις 19 Σεπτεμβρίου 2002. Στην συνέχεια, στις παρατηρήσεις της επί της ουσίας, ζητούσε το μέγιστο ποσό αποζημίωσης που μπορεί να επιδικάσει το Δικαστήριο για μια τέτοια ζημία. Όσον αφορά τα έξοδα και τη δικαστική δαπάνη, η προσφεύγουσα δεν ζητά κανένα ποσό.

30. Η Κυβέρνηση θεωρεί ότι στην πραγματικότητα η προσφεύγουσα δεν διατυπώνει καμμία αξίωση με βάση το άρθρο 41.

31. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι στις γραπτές της παρατηρήσεις επί της ουσίας την υπόθεσης, η προσφεύγουσα δεν παρέθεσε καμμία αίτηση δίκαιης ικανοποίησης παρόλο που, στην επιστολή που στάλθηκε στον δικηγόρο της στις 25 Σεπτεμβρίου 2008, το Δικαστήριο επέστησε την προσοχή στο άρθρο 60 του Κανονισμού του Δικαστηρίου που ορίζει ότι κάθε αίτηση για δίκαιη ικανοποίηση με βάση το άρθρο 41 της Σύμβασης, πρέπει να αναφέρεται στις έγγραφες παρατηρήσεις επί της ουσίας. Εφόσον δεν υπήρξε απάντηση στην προθεσμία που τάχθηκε στην παραπάνω επιστολή, το Δικαστήριο θεωρεί ότι δεν συντρέχει λόγος να επιδικάσει ποσό με βάση το άρθρο 41 της Σύμβασης (βλ. *mutatis mutandis Willekens c. Belgique*, αρ. 50859/99, § 27, 24 Απριλίου 2003, *Κωνσταντόπουλος ΑΕ κλπ κατά Ελλάδας*, αρ. 58634/00, § 35, 10 Ιουλίου 2003, *Interoliva ABEE κατά Ελλάδας*, αρ. 5864/00 § 35, 10 Ιουλίου 2003, *Λιτοζελίτης κατά Ελλάδας*, αρ. 62771/00, § 34, 5 Φεβρουαρίου 2004, *Jarnevic & Profit κατά Ελλάδας*, αρ. 28338/02, § 40, 7 Απριλίου 2005, *Ουζουνoglou κατά Ελλάδας*, αρ. 32730/03, §45, 24 Νοεμβρίου 2005).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, ΟΜΟΦΩΝΑ,

1. *Κηρύσσει* την προσφυγή παραδεκτή όσον αφορά την αιτίαση για υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας και απαράδεκτη κατά τα λοιπά.
2. *Αποφαίνεται* ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης.

3. *Απορρίπτει* την αίτηση δίκαιης ικανοποίησης.

Συντάχτηκε στην γαλλική γλώσσα και κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 2 Ιουλίου 2009, σύμφωνα με το άρθρο 77 §§ 2 και 3 του Κανονισμού.

Η Πρόεδρος : Nina VAJIC
(υπογραφή)

Ο Αναπληρωτής Γραμματέας του Τμήματος : André Wampach
(υπογραφή)